

изгони безвременно и безъ да ми плати, и отъ училище-то, и отъ града; азъ же, вся презрѣвъ, преселихъ ся у Самоковъ въ бащиния си домъ при брата си и преживѣхъ цѣлж годинж тамо, до когато мя сир. чорбаджии-тѣ пови-кахж назадъ, като бѣхж изгнжли совсѣмъ отъ тува Мелетія.

И така въ 1847, октомв. 26, започнахъ дѣло-то си, като бивахъ тождевре-менно и писарь, като на киръ Ташо-те (по 2-3 писма му писва^x въ седмицж-тж греч.) безъ никакво вознагражденіе, освѣнь кириж на кжщж-тж си що що ми не зима петъ год. На владыкж-тж слова да преведж на бѣлгар. и да ги проповѣдамъ отъ неговж странж въ церкви-тѣ и писма за въ Ц/гра^a. От-вори ся и въ Брезникъ училище, гдѣ-то ся изпрати г-нъ Георгій С. Иотевъ, терджуменинъ въ Яссы на Русско-императорско-то консулство, а сега г-нъ Маноль Лазаровъ учителствова, и двамата бывшии ми ученици.

Въ 1848, мая мѣца, дойде другъ гркъ владыка, Паісій, бывшій пред-шественникъ Мелетіевъ тува, во време-то на кого-то ся согради долный катъ на мужеско-то училище предстояніемъ моимъ, гдѣ-то испослѣ я изедохъ два плесканика отъ епитропа ми пок. х. Анка; а чорбаджии-тѣ, като го гло-бихж хыл. осмст. тридес. единъ гро^ш и рупъ (№ 1831^{1/4}), извадихж го отъ епитропство-то, безъ никаквж за мене другж ползж, и опредѣлихж вмѣсто него епитропъ г-на х. Маѣа Стоянова.

Въ 1851, септемв., по повелѣнію на Высокж-тж портж дозволи ся на на-рода да си собере харача отъ шест. деветдес. седмъ хыл. и 500 гр. (№ 697500). И като немаше другъ кой, наредихж мене да го соберж. Но зашто-то ми се не даде ланскы харачискы тефтеръ отъ турци-тѣ, принудихъ ся да препишж отъ нифудж цѣлж-тж нахыж софійскж, та споредъ него да ся разпореджтъ хараче-те така, что-то да не загинжтъ 50—60000 гро^ш. Споредъ пятогодишн. подаденъ харачискы тефтеръ, както що сочатъ два-та тефтере и третій ма-лъкъ, написанъ по греч. заради владыкж-тж. Но за вознагражденіе на тыя мои великы трудове изваждатъ мя безвременно отъ учителство-то и безъ за-платж-тж ми годишнж, както що показва контрактъ-тъ имъ. И така, като сж скитахъ цѣлж год. безъ работж, преидохъ въ Сам. да учителствувамъ по захтеванію на чорбаджии-тѣ, гдѣ-то пребыхъ отъ 1852, апр. 23, до 1854.

Въ 1854, октомвр. 26, согласихъ ся за седемъ хыл. и двеста гро^ш. (№ 7200), съ двама помощника, а сж ми дали само 3050 гро^ш. Остатокъ же и до день днешень ми даватъ. Така и тувашни-тѣ чорб., на които бехъ оставилъ темесюкъ отъ хыл. и сто петд. (№ 1150) гро^ш да прибержтъ отъ пок. Сотира Малиновъ и наслѣдници-тѣ му стойность-тж, и до днесъ ми ги даватъ и темесюка ми не сж ми дали.

Въ 1855, октоврій 26, согласихъ се за двадес. хыл. (№ 20000) трегод. заплатж за Чорб. Найденово-то въ Едрене бѣлгарско училище, гдѣ-то бехъ и церковный пѣвчій по словенскы въ Божогробск. и Демирдешк. церкви и получилъ бехъ отъ консулск. намѣстникъ въ Русско императорско-то консул-ство г-на Ступина пашапортъ, по причинж на кого-то и до освобожде-ніе-то ни отъ бл. руссы много тщеты и голѣмы неправды претерпѣ^x и отъ самоковскы-тѣ турци и бѣлгаре, и отъ тувашни-тѣ граждане.